

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce **BYDOS Nováky, spol. s r.o.** se sídlem 972 71 Nováky, Šimonovská 559, Slovenská republika, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy**, odbor silniční dopravy, se sídlem 110 15 Praha I, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, PO BOX9, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2012, č.j. 127/2011-110-SDNA/6 o správním deliktu,

t a k t o :

- I. žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ve výroku rozsudku uvedeného bylo změněno rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Krajského úřadu Zlínského kraje, čj. KUZL 78863/2011 DOP ze dne 27.10.2011 tak, že byl opraven poslední odstavec výroku tohoto rozhodnutí takže zní takto: „Zbývající část složené kauce ve výši 1 000 Kč (slovy jedentisíckorunčeských) Krajský úřad Zlínského kraje vrátí do 45 dní po té, co BYDOS Nováky, spol. s r.o. se sídlem

Šimonovská 559, 972 71 Nováky, Slovenská republika písemně sdělí číslo účtu, název peněžního ústavu, pod kterým je účet veden, název a místo pobočky a mezinárodní kód banky (IBAN), na který požaduje tuto částku vrátit.“. Ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno.

Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne 27.10.2011 čj. KUZL 78863/2011 DOP uznal žalobce vinným spácháním správního deliktu tak, že porušil ustanovení § 27 zákona č. 111/1994 Sb. o silniční dopravě, neboť nezajistil, aby řidič vedl záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku řádným způsobem, a to tím, když při řízení vozidla tovární značky VOLVO, RZ (SPZ): X (největší povolená hmotnost 18 tun, rok výroby 1996), vybaveným analogovým záznamovým zařízením, a to v rozporu s ustanovením článku 13 a článku 15 odst. 8 nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen nařízení rady č. 3821/85). Za toto jednání mu byla uložena pokuta podle ustanovení § 35odst. 1, písm.b) zákona o silniční dopravě zahraničnímu dopravci ve výši 49.000,- Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení částkou ve výši 1.000,- Kč.

Dne 31.1.2011 v 16.49 hod provedli příslušníci Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje, Územní odbor Uherské Hradiště, Dopravní inspektorát, Uherské Hradiště silniční kontrolu na pozemní komunikaci číslo I/50 v katastrálním území obce Uherské Hradiště – místní část Míkovice, kdy bylo kontrolováno nákladní vozidlo žalobce. Provedenou silniční kontrolou vzniklo podezření z porušení zákona o silniční dopravě tím, že zahraniční dopravce nezajistil, aby řidič pan M. M. vedl řádně záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, když při silniční kontrole téhož dne předložil záznamový list č. I ze dne 31.1.2011, jehož kontrolou bylo zjištěno, že na záznamovém listu, který řidič vyjmul ze záznamového zařízení, je zaznamenáváno přerušení práce nebo dnešní doba odpočinku, nikoliv doba řízení, která v danou dobu probíhala. Tento originál záznamového listu byl zadržen. Řidiči bylo příkázáno, by vozidlo odvezl na nejbližší vhodné místo k odstavení vozidla do areálu firmy ČSAD Uherské Hradiště. Následně byl zabaven i originál záznamového listu ze dne 31.1.2011, označený jako záznamový list č. II., který byl použit pro jízdu z místa silniční kontroly na místo odstavení vozidla, na který již probíhal řádný zápis o době řízení vozidla. Vše bylo zaznamenáno do „Protokolu č. KRPZ-5506/PŘ-2011-151106 ze dne 31.1.2011“.

Kontrolou tak bylo zjištěno, že na aktuální záznamový list č. I. v době vyjmutí v den kontroly, bylo místo doby řízení zaznamenáváno přerušení práce nebo denní doba odpočinku. Na tento list byl řádně prováděn záznam doby řízení, a to v období od 14,05 hod. do 15,50 hod., která činil a 1 hodinu 18 minut. Dále bylo zaznamenáno přerušení práce v dobách od 14,22 hod. do 14,38 hod. a od 15,02 hod. do 15,08 hod. Následně bylo zaznamenáno přerušení práce v době od 15,50hod., které bylo zaznačeno na záznamovém listu do 16,18 hod. Od této doby mělo dojít k poruše záznamového zařízení, kdy se v první fázi tato porucha měla projevit výpadkem zápisu. Při odstavování vozidla byl založen a použit v záznamovém zařízení nový záznamový list na den 31.1.2011 (označ. II.), na kterém již probíhal opět řádný zápis, a to přerušení práce v době od 17,00 hod. do 17,22 hod a doba řízení od 17,22 hod. do 17,32 hod. Dopravní úřad je přesvědčen, že pokud by se jednalo skutečně o technickou závadu záznamového zařízení, nedocházelo by již následně k zápisu jakýchkoliv údajů na tento záznamový list, tak, jak bylo uvedeno v odborném vyjádření ze Servisu tachografů, spol.

s.r.o. Martin popřípadě by docházelo k zápisu nesmyslných a nečitelných hodnot a údajů. Proto dopravní úřad pojal podezření, že bylo použito skryté zařízení sloužící k manipulaci se záznamovým zařízením tak, aby nedocházelo k řádnému zápisu údajů o činnosti řidiče, je. Hlavně k zápisu doby řízení vozidla. K tomu dopravní úřad uvedl, že v případě poruchy by zápisy na obou záznamových listech nebyly dále prováděny čitelně, což byly. Proto jednání mezinárodního dopravce posoudil jako deliktní a uložil mu pokutu tak, jak je ve výroku rozhodnutí správ. orgánu I. stupně uvedeno.

Na základě podaného odvolání odvolací orgán posoudil odvolací námitky a předchozí správní řízení v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu. Postup správního orgánu shledal správným, proto jej potvrdil, kromě upřesnění o vrácení částky 1.000,-Kč. S odvoláním na ustanovení § 27 zákona č. 111/1994 Sb. dospěl k závěru, že zahraniční dopravce je povinen zajistit, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a v podrobnostech odkázal na Nařízení č. 3812/85, článek 13, kde je uvedena odpovědnost zaměstnavatelů a řidičů, kteří odpovídají za správné fungování a používání záznamového zařízení a na článek 15 odst. 8, kde je stanoveno, že je zakázáno padělat, potlačovat nebo ničit údaje zaznamenané na záznamovém listu a je rovněž zakázána každá manipulace se záznamovým zařízením, záznamovým listem, která může mít za následek padělání vytisknutých informací, jejich otlačení nebo zničení. Vzhledem k tomu, že v době kontroly těsně před zastavením vozidla řidič s vozidlem vykonával jízdu, záznamový list ale vykazoval, že řidič vykonával odpočinek, je zřejmé, že záznam veden řádně nebyl. Ať již řidič nebo jiná osoba tak učinila záměrně, nebo se tak stalo jakoukoliv nedbalostí, výsledkem je nesprávné zaznamenávání činnosti. Dále přihlédl k tomu, že po vynětí záznamového listu a vložení nového, který byl užit poté, co bylo řidiči přikázáno, aby vozidlo odstavil na stanoveném místě, záznamové zařízení zaznamenalo řádně jízdu vozidla, nikoli odpočinek, jak tomu bylo v okamžiku před kontrolou. Z toho žalovaný shodně se správním orgánem I. stupně vyvodil, že záznamové zařízení bylo použito nesprávným způsobem a připustil též, že bylo využito i zařízení ovlivňující činnost záznamového zařízení. V každém případě záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebyl veden řádně v souladu s výše uvedenými předpisy, čímž byla naplněna skutková podstata stanovená v zákoně o silniční dopravě § 35 odst. 1, písm. b), které stanoví, že dopravní úřad uloží pokutu až do výše 100.000,-Kč dopravci, který nezajistí řádné vedení záznamů o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku. V odůvodnění svého rozhodnutí dále rozvedl úvahy, které jej vedly k vynešení zamítavého rozhodnutí, včetně odvolání na judikaturu Nejvyššího správního soudu (9 As 36/2007-59 ze dne 24.1.2008) Zde odkázal též na ustanovení zákona o silniční dopravě, kde nastupuje u dopravce objektivní odpovědnost, tj. správní orgán nezjišťuje zavinění a ve svých rozhodnutích nekonstatuje vinu. Tento zákon nezná žádné ustanovení, které by umožnilo žalobci se své odpovědnosti zprostit. Porušení předpisů tak žalovaný shodně se správním orgánem I. stupně považuje za prokázané.

Žalobce ve své žalobě namítá, že tachograf týden před jízdou vykazoval řádný chod, bez závad. Vady nevykazoval ani při započetí jízdy dne 31.1.2011. Z odborného stanoviska servisního pracoviště vyplynulo, že se nejednalo o neoprávněný zásah řidiče do činnosti záznamového zařízení, šlo tedy o technickou poruchu, kterou řidič zjistil až při provádění kontroly Policie. Řidič mohl poruchu reálně zjistit až v době po vykonání kontroly policií. O svých povinnostech řidiče byl řádně proškolený. Žalobce svá tvrzení opíral o znalecký

posudek č. 12/2011, z něhož také vyplynulo, že na záznamovém zařízení byla v době kontroly technická závada, nejednalo se o neoprávněný zásah řidiče do záznamového zařízení. Řidič v průběhu jízdy tuto závadu nemohl jinak zjistit, než při otevření tachografu.

Žalobce se domnívá, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně i II. stupně byl poškozený a byla dotčena jeho práva. Proto se žalobou domáhá zrušení obou rozhodnutí, neboť obě rozhodnutí byla nezákonná. Ve vozidle se nenacházelo skryté zřízení, sloužící k manipulaci se záznamovým zařízením, jedná se o domněnku, která nebyla žádným zjištěním potvrzena. Řidič neměl vliv na závadu tachografu, také řízení o uložení pokut, vedené proti řidiči, bylo zastaveno. Ze všech důvodů navrhuje vyhovění žalobě a obě rozhodnutí I. a II. stupně budou zrušena v celém rozsahu. Navrhuje, aby mu byly přiznány náklady řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 7.8.2012 setrval na důvodech, uvedených v napadeném rozhodnutí, zdůraznil, že dle zákona o silniční dopravě dle § 27 je zahraniční dopravce povinen **z a j i s t i t**, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, podrobnosti ke způsobu vedení záznamů pak jsou stanoveny pro daný případ v Nařízení č. 3821/85 v člancích 13 a 15 odst. 8. Vzhledem k tomu, že v době kontroly těsně před zastavením vozidla řidič s vozidlem vykonával jízdu, ale záznamový list vykazoval, že řidič vykonával odpočinek, je zřejmé, že záznam nebyl veden řádně. Také bylo přihlédnuto k tomu, že po vynětí záznamového listu I. a vložení nového, který byl užit poté, co bylo řidiči přikázáno, aby vozidlo odstavil na stanoveném místě, záznamové zařízení II. zaznamenalo řádné vedení záznamů o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a byla tak naplněna skutková podstata § 35 odst. 1, písm.b) zákona č. 111/1994 Sb. platného v době spáchání deliktu, které stanoví, že dopravní úřad uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který nezajistí řádné vedení záznamů o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku. Jednání dopravce bylo prokázáno.

Žalovaný zdůraznil, že podle výše cit. zákona zahraniční dopravce nese naprostou odpovědnost za případné nesplnění povinnosti, tj. zajištění vedení záznamů o provozu vozidla, jak má na mysli ustanovení § 27. Přesto se ve vyjádření podrobně zabýval žalobními námitkami žalobce obdobným způsobem jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ke znaleckému posudku, předloženému žalobcem uvedl, že tento posudek není znaleckým posudkem určeným správním orgánem v souladu s § 56 správního řádu a jeho zjištění tak nemají hodnotu znaleckého posudku. Podotkl, že posuzující provedl svůj posudek dne 20.4.2011 za situace, kdy ke zjištění, tj. ke kontrole došlo 31.1.2011 a 2.2.2011 byl tachograf opraven v servisu, jak tvrdí žalobce. Ing. S.- posuzovatel - tak hodnotil po více než dvou měsících opravený tachograf. Závěrem žalovaný proto namítá, že se žalobci nepodařilo prokázat, že ke správnímu deliktu došlo. Důvody, které žalobce uvádí, svědčí o nepochopení problematiky.

Námitka žalobce, že ač bylo s řidičem vedeno řízení o přestupku ve stejné věci, a řízení bylo zastaveno, žalovaný uvádí, že správní řízení s dopravcem je řízením o jiném správním deliktu, ve kterém se zavinění nehledá a vina se v rozhodnutí nekonstatuje. K uložení pokuty postačuje, pokud správní orgán prokáže, že došlo k porušení předpisu, a to

žalovaný prokázal. Souvislost s přestupkem tak není dána. Proto správní orgány obou stupňů nezkoumaly odpovědnost řidiče.

Závěrem navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl a uložil žalobci povinnosti nahradit žalovanému náklady řízení.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 věta první soudního řádu správního, neboť účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně všech podkladů, nacházejících se ve správním spise. Vázán žalobními námitkami žalobce dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Dle ustanovení § 27 zákona č. 111/1994 Sb. ve znění účinném pro posuzované období (dále zákon o silniční dopravě) se na zahraniční dopravce nevztahují ustanovení o označení vozidel a vedení záznamu o provozu vozidla. Zahraniční dopravci jsou však povinni zajistit, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a aby dodržovali stanovenou dobu řízení, bezpečností přestávky a dobu odpočinku.

Podle ustanovení § 35 odst. 1, písm.b) výše citovaného zákona dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a údaj o době odpočinku nebo nezajistil jeho řádné vedení, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 3.

Podle článku 13 Nařízení (EHS) č. 3821/85 zaměstnavatel a řidiči odpovídají za správné fungování a používání jak záznamového zařízení, tak karty řidiče, jestliže je na řidiči požadováno řídit vozidlo vybavené záznamovým zařízením v souladu s přílohou IB.

Podle článku 15 odst. 8 téhož nařízení je zakázáno padělat, potlačovat nebo ničit údaje zaznamenané na záznamovém listu, uchovávané v záznamovém zařízení nebo na kartě řidiče nebo na výstupních sestavách vytisknutých záznamovým zařízením podle přílohy IB. Rovněž je zakázána každá manipulace se záznamovým zařízením, záznamovým listem nebo kartou řidiče, která může mít za následek padělání vytisknutých informací, jejich potlačení nebo zničení. Ve vozidle se nesmí nacházet žádný přístroj umožňující provádět takové manipulace.

Žalobce je právnickou osobou, který provozuje na základě „Výpisu z obchodního registra Okresního soudu Trenčín „ cestovní veřejnou dopravu zboží. V obchodním registru je zapsán ve vložce č. 10594/R, jako společnost s ručením omezeným.

Ze spisu vyplynulo že dne 31.1.2011 provedli příslušníci Policie ČR silniční kontrolu na pozemní komunikaci číslo I/50 v kat. území Uherské Hradiště – Míkovice, kdy bylo kontrolováno nákladní vozidlo tovární značky VOLVO, RZ X, které bylo ve vlastnictví žalobce. Kontrolou záznamového zařízení bylo zjištěno, že na záznamovém zařízení je zaznamenáno přerušení práce nebo denní doba odpočinku, nikoli doba řízení, která v danou dobu probíhala. Podrobněji je stav popsán výše.

Dopravní úřad uložil žalobci jako dopravci a zaměstnavateli řidiče pokutu podle ust. § 35 odst. 1, písm.b) zákona o silniční dopravě ve výši 49.000,- Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Jak již judikoval Nejvyšší správní soud v Brně (dále jen NSS) v rozsudku ze dne 24.1.2008 č.j. 9 As 36/2007-59, že z dikce ustanovení § 35 odst. 2, písm.b) zákona o silniční dopravě vyplývá, že odpovědnost za nesplnění povinností vyplývajících z mezinárodní úmluvy ohledně režimu řízení, přestávek, odpočinku řidičů je konstruována na principu objektivní odpovědnosti a tato odpovědnost dopadá na dopravce, nikoli na řidiče vozidla.

Odpovědnost právnických osob a fyzických osob při výkonu podnikání nebo v souvislosti s podnikáním za správní delikt ve veřejném právu má převážně objektivní charakter a nastupuje naplnění skutkové podstaty příslušného deliktu. Objektivním znakem skutkové podstaty správního deliktu právnické osoby, tedy v naprosté většině případů, není zavinění. Platná právní úprava zpravidla nezná liberační důvody, jejichž uplatněním by se tato osoba zprostila odpovědnosti. K vyvození odpovědnosti stačí pouhý fakt porušení či nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jeho základě. Tato odpovědnost, někdy označovaná jako absolutní, však s sebou vždy přináší riziko nepřiměřené tvrdosti a možno nespravedlnosti. (Mates P. a kol.: Základy správního práva trestního, kC.H.Beck, 3. vydání, Praha 2002, s. 102). Proto v souladu s judikaturou správních soudů v obecné rovině byl vysloven závěr, že odpovědnost za správní delikt ve veřejném právu má objektivní, ale nikoli absolutní charakter, nejde tedy o odpovědnost za zavinění, ale ani o odpovědnost za výsledek.

Výklad této právně poměrně složité problematiky značně komplikuje skutečnost, že na rozdíl od trestního nebo přestupkového zákona nejsou v právní úpravě výslovně uvedeny okolnosti vylučující protiprávnost. Protiprávnost je přitom znakem správního deliktu a znamená, že jednání je v rozporu s právem, porušuje povinnost vyplývající ze zákona, nebo uloženou na jeho základě. Zákonem uložená povinnost je tedy koncentrována pouze do slova „zajistit“, které v posuzovaném případě hraje klíčovou roli. Jeho opozitem je slovo „nezajistit“, které v daném případě tvoří normativní základ pro uložení sankce žalobci a je ho třeba podle názoru NSS interpretovat jako garanci na straně dopravce za dodržení stanovené doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku. Je tak jediné možno zajistit bezpečnost a plynulost silničního provozu.

Odpovědnost podle zákona o silničním provozu stojí beze všech pochybností na principu objektivní odpovědnosti, k možnosti liberace přitom tento předpis mlčí. Žalobce tvrdí, že učinil veškerá opatření již tím, že řidiče o jeho povinnostech řádně proškolil a že porucha tachografu nastala až v průběhu jízdy, soud uvádí, že samotné skutkové okolnosti posuzovaného případu však na posouzení nastíněné právní otázky nemají vliv. Bylo jednoznačně prokázáno, že doba řízení, přestávek a odpočinku na tachografu správně zaznamenána nebyla. To konečně nevyvrací ani žalobce, pouze uvádí okolnosti, které dle jeho názoru jsou liberační, což však zákon neumožňuje. Soud proto uzavírá, že pro posuzovanou věc je předmětná povinnost dopravce splněna jen tehdy, pokud jsou příslušné doby řízení a přestávek skutečně dodrženy a zaznamenány.

Pro sjednocení posuzované problematiky a aplikace příslušných předpisů bylo přijato nové Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkající se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85. V této úpravě je objektivní odpovědnost dopravce bez možnosti liberace stanovena jako hlavní princip.

Výrok napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňového je opřen nejen o nařízení č. 3821/85, ale v první řadě o zákon o silniční dopravě. S ohledem na to, že sankce byla uložena na základě platného a na žalobce plně aplikovatelného právního předpisu, odkazujícího i na mezinárodní ujednání, správní rozhodnutí, jímž byla žalobci uložena pokuta, netrpí žádnou vadou, k níž by musel Krajský soud přihlídnout z úřední povinnosti.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud konstatuje, že oba správní orgány se řádně vypořádaly se všemi relevantně uplatněnými připomínkami žalobce a řádně své rozhodnutí zdůvodnily. Z toho důvodu krajský soud neposuzuje obě rozhodnutí jako nezákonná, neboť rozhodnutí byla opřena o platné zákonné ustanovení. Ve smyslu ust. § 3 správního řádu byl řádně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a za tím účelem byly opatřeny potřebné podklady pro rozhodnutí, z nichž bylo při posuzování věci a rozhodnutí vycházeno. Oba správní orgány hodnotily věc podle platné judikatury správních soudů a podle své úvahy v souladu s platnými právními předpisy.

Vzhledem k tomu, že na základě shora uvedených závěrů nelze žalobní námitky hodnotit jako důvodné ve vztahu k posouzení zákonnosti a věcné správnosti, soud neshledal, že by správní orgány postupovaly v rozporu s právními předpisy, proto ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7. s.ř.s. (zákon č. 150/2002 Sb.) žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce úspěch neměl, žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední povinnosti nevznikly, proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2,4 s.ř.s.).

V Brně dne 17. října 2013

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová

JUDr. Jaroslava S k o u m a l o v á, v. r.
předsedkyně senátu